

Κίνδυνοι για τη Μακεδονία μετά τη Συμφωνία των Πρεσπών

«Ενωμένοι Μακεδόνες του Καναδά». Βραδιά Γκότσε Ντέλτσεφ, 3 Φεβρουαρίου, 2019. Αίθουσα της Εκκλησίας του «Αγίου Κλίμη Αχρίδας», Τορόντο, Καναδά.

Οι μύθοι περί “ευρύτερης γεωγραφικής Μακεδονίας” και “αναγνώρισης Μακεδονικής γλώσσας”: μετά τη Συμφωνία τα χειρότερα έπονται

Η συμφωνία των Πρεσπών επικυρώθηκε μετά από δημοψήφισμα στη γειτονική χώρα, αλλά όχι στην Ελλάδα, καθώς η κυβέρνηση κατάλαβε πως η πλειοψηφία του λαού θα ψήφιζε «όχι», και μια μετατροπή του «όχι» σε «ναι», για δεύτερη φορά, θα είχε το ανάλογο πολιτικό κόστος. Η αποφυγή δημοψηφίσματος συνοδεύτηκε —και δικαιολογήθηκε— με χαρακτηρισμούς κατά του λαού που είναι ενάντια στην Συμφωνία ως «ακροδεξιόι-φασίστες» (ούτε ντροπή μπροστά στον μοναδικό μας και

αξιαγάπητο Μίκη Θεοδωράκη) και με ρίψη χημικών αδιακρίτως στους διαδηλωτές, παιδιά, γιαγιάδες και παππούδες· κάποιοι φανατικοί ή και προβοκάτορες εξυπηρέτησαν αποτελεσματικά την προπαγάνδα της κυβέρνησης. Ο πρωθυπουργός μας, ερωτηθείς από τον πρωθυπουργό της Γαλλίας αν η πλειοψηφία του Ελληνικού λαού επικροτεί την Συμφωνία, απάντησε «ναι, νομίζω» (νομίζει, κάνει πως δεν γνωρίζει, και προτίμησε να μη μάθει) και συνέχισε λέγοντας πως τουλάχιστον «η πλειοψηφία των ανθρώπων που μπορούν να σκέπτονται και να ασκούν κριτική με το μυαλό τους» επικροτούν την συμφωνία. Με άλλα λόγια, ο λαός είναι ανόητος, γι' αυτό και η κυβέρνηση αποφασίζει γι' αυτόν, όπως αρμόζει σε κάθε δικτατορικό καθεστώς. Η σύγκριση αυτών που συμβαίνουν στη χώρα που γέννησε την Δημοκρατία με αυτά που συμβαίνουν σε άλλες αναπτυγμένες δημοκρατικές χώρες (βλέπε την προσπάθεια που κάνει η Βρετανία να τιμήσει το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος για BREXIT όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες και οι συνέπειες) είναι αποκαρδιωτική.

Δύο από τα σημαντικότερα ψευδή επιχειρήματα που χρησιμοποίησε η Ελληνική κυβέρνηση για να υπερασπισθεί τη θέση της ήταν ότι 1) Μακεδονία ήταν το όνομα μιας ευρύτερης περιοχής που περιλαμβάνει την ΠΓΔΜ και 2) η γλώσσα των κατοίκων της ΠΓΔΜ (θα αναφέρονται στο εξής ως «Σκοπιανοί» για συντομία) έχει αναγνωρισθεί προ πολλού ως Μακεδονική και σ' αυτό είχε συμφωνήσει και η Ελλάδα.

Ο μύθος περί ύπαρξης μιας «ευρύτερης γεωγραφικής Μακεδονίας»

Όπως θα εξηγήσουμε στη συνέχεια, η «ευρύτερη Γεωγραφική Μακεδονία» δεν υπήρξε ποτέ παρά μόνο στην ιδεολογία, στους χάρτες και στους αγώνες Βουλγάρων εθνικιστών, και αργότερα των κομμουνιστών. Στο Βυζάντιο είχε άλλο νόημα ο όρος «Μακεδονία», περιλαμβάνοντας κυρίως την Θράκη (απόδειξη: η λεγόμενη Μακεδονική δυναστεία η οποία ξεκινάει με έναν αυτοκράτορα που κατάγεται από τη Θράκη: τον Βασίλειο τον Α'), ενώ στην Οθωμανική αυτοκρατορία δεν εχρησιμοποιείτο ο όρος Μακεδονία, αλλά το «βιλαέτι του Μοναστηριού» και το «βιλαέτι της Θεσσαλονίκης». Μία μεγάλη περιοχή του σημερινού κράτους των Σκοπίων (από τις πόλεις Στιπ και Βέλες μέχρι βόρεια στο Τέτοβο, Κουμάνοβο και Σκόπια) ήταν μέρος από το βιλαέτι του Κοσόβου με πρωτεύουσα τα Σκόπια. Η ιδέα της ευρύτερης γεωγραφικής Μακεδονίας ξεκίνησε στο τέλος του 19ου αιώνα από Βουλγαρικούς Πανσλαβικούς κύκλους και βασίστηκε σε εθνικιστές Βούλγαρους ιστορικούς, εθνογράφους και χαρτογράφους (όπως οι χάρτες του Vasil Kanchon που δημοσιεύθηκαν το 1900).

Παρ' όλες τις προσπάθειες των Βουλγάρων εθνικιστών, ως Μακεδονία εθεωρείτο ανεπίσημα η περιοχή νότια του Μοναστηρίου (σημερινό Μπίτολα και Πελαγονία) που αντιστοιχούσε σχεδόν ακριβώς με την Ελληνική αρχαία και σημερινή Μακεδονία, όπως φαίνεται από βιβλιογραφία, ειδησεογραφικά άρθρα της εποχής, ιστορικά ντοκουμέντα κλπ. Επιδίωξη των Βουλγάρων ήταν να ενσωματώσουν στη Βουλγαρία μια μεγάλη περιοχή που συμπεριλάμβανε την ιστορική Ελληνική Μακεδονία· αυτό θα το πετύχαιναν είτε με απευθείας προσάρτηση στη Βουλγαρία (επιδίωξη της «Εξωτερικής Μακεδονικής Επαναστατικής Οργάνωσης» με έδρα τη Σόφια), είτε με την ανακήρυξη πρώτα μιας αυτόνομης ευρύτερης Μακεδονίας (επιδίωξη της «Εσωτερικής Μακεδονικής Επαναστατικής Οργάνωσης» των Βουλγάρων κομιτατζήδων). Να σημειωθεί, ωστόσο, ότι οι Βούλγαροι πάντα δήλωναν Βούλγαροι ως εθνότητα και όχι Μακεδόνες. Οι βιαιότητες των κομιτατζήδων στη Μακεδονία οδήγησαν στην ελληνική αντίδραση και τον Μακεδονικό αγώνα (1904-1908). Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι ο Μακεδονικός αγώνας διεξήχθη στις περιοχές νότια του Μοναστηρίου, δηλαδή στην περιοχή που εθεωρείτο ανεπίσημα ως Μακεδονία (και όχι σε κάποια ευρύτερη γεωγραφική Μακεδονία). Το 1912 και 1913 με τους βαλκανικούς πολέμους απελευθερώθηκε η Μακεδονία. Όπως έγραψε ο Βρετανός ιστορικός Douglas Dakin στον επίλογο του βιβλίου του "The Greek Struggle in Macedonia 1897-1913", η επιτυχία των Ελλήνων οφειλόταν στην ισχυρή παρουσία ενός χριστιανικού πληθυσμού που ήταν ενωμένος και αποφασισμένος να διατηρήσει τον Ελληνισμό σ' εκείνη την περιοχή των Βαλκανίων.

Στη συμφωνία λήξης του Β' Βαλκανικού πολέμου (Συμφωνία του Βουκουρεστίου το 1913) δεν υπάρχει πουθενά η λέξη Μακεδονία, ούτε τα παράγωγά της, και αυτό διότι μέχρι το 1920, η περιοχή που εθεωρείτο Μακεδονία ήταν μόνο η Ελληνική Μακεδονία, μέχρι το Μοναστήρι. Να σημειωθεί ότι ο σκοπός της Συμφωνίας του Βουκουρεστίου ήταν να τιμωρήσει την Βουλγαρία για τις επιθετικές της ενέργειες στον δεύτερο Βαλκανικό πόλεμο και να καθορίσει τα όρια της Βουλγαρίας σε σχέση με τις γειτονικές χώρες, όχι να διαιρέσει κάποια "Μακεδονική γη" σε διάφορες χώρες [https:// drive. google.com /file/d/ 1fjhJOPM8eQUy SGC0zqj0Jbb1DlnkrebO/view](https://drive.google.com/file/d/1fjhJOPM8eQUySGC0zqj0Jbb1DlnkrebO/view)). Μάλιστα τα σύνορα Σερβίας - Ελλάδας είχαν ήδη καθοριστεί νωρίτερα τον ίδιο χρόνο ([http:// www.-patridamou.gr /?p=525](http://www.-patridamou.gr/?p=525)), και όχι με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου· δυστυχώς όμως οι ιστορικές ανακρίβειες – για να μην πούμε γελοιότητες που μάλιστα προς-

δίδουν συγκεκριμένα ποσοστά διαίρεσης κάποιας “ευρύτερης Μακεδονίας” – προφανώς διαδίδονται ευρέως!

Η ιδέα μιας «ευρύτερης γεωγραφικής Μακεδονίας» επανεμφανίστηκε μετά το 1920, μαζί με τον όρο «Μακεδόνες», από τους κομμουνιστές, οι οποίοι επεδίωκαν την ίδρυση μιας «Σοβιετικής Δημοκρατίας των Βαλκανίων». Το 1934 αποφασίστηκε από την 3η Κομμουνιστική Διεθνή (Κομιντέρν) να επιδιωχθεί η συγκρότηση «Μακεδονικής Δημοκρατίας των Εργαζόμενων Μαζών», και το 1935 εκδόθηκε απόφαση να δημιουργηθεί ένα «Ενωμένο Ανεξάρτητο Μακεδονικό Κράτος». Γραμματέας της Κομιντέρν για τα βαλκανικά θέματα υπήρξε τότε ο Γιόσιπ Μπροζ Τίτο, μετέπειτα ηγέτης της Γιουγκοσλαβίας. Ο Ν. Ζαχαριάδης ως Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ ζητούσε ήδη από το 1925 τον σχηματισμό ενός «αυτοτελούς κράτους Μακεδονίας» (Ριζοσπάστης 27-1-1925). Η 6η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ τον Ιανουάριο του 1934 καθόρισε ως υποχρέωση του κόμματος την απόσχιση της Μακεδονίας σε συνεργασία με τους Βουλγάρους. Τον Ιανουάριο του 1949 η 5η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ ψήφισε ομοφώνως την εισήγησή του Ν. Ζαχαριάδη για δημιουργία «Ανεξάρτητου Μακεδονικού Κράτους».

Είναι φανερό από τα παραπάνω πως ο ισχυρισμός των υποστηρικτών της Συμφωνίας των Πρεσπών ότι η ΠΓΔΜ υπήρξε μέρος κάποιας ευρύτερης γεωγραφικής Μακεδονίας (τα Σκόπια δεν ήταν καν στην «ευρύτερη αυτόνομη Μακεδονία» για την οποία αγωνίζονταν οι Βούλγαροι και οι κομμουνιστές) και ότι αυτό δικαιολογεί το όνομα «Μακεδονία» για την χώρα τους και «Μακεδόνες» για την εθνικότητα τους, είναι παντελώς αβάσιμος.

Ο μύθος περί ύπαρξης «Μακεδονικής γλώσσας» και αναγνώρισής της από τον ΟΗΕ με συμφωνία της Ελλάδας

Υπήρξε όμως ποτέ Μακεδονική γλώσσα; Αν ξεκινήσουμε από την αρχαία Ελλάδα, η γλώσσα που μιλούσαν οι αρχαίοι Μακεδόνες ήταν ελληνική με δωρικά στοιχεία. Βρέθηκαν όστρακα στην παραλιακή πόλη της Πιερίας Μεθώνη με ελληνικές επιγραφές, οι οποίες χρονολογούνται ότι γράφτηκαν τουλάχιστον 70 χρόνια πριν από τον εποικισμό περιοχών της Μακεδονίας από Αθηναίους. Άρα η ελληνική γλώσσα που μιλούσαν οι αρχαίοι Μακεδόνες δεν μεταφέρθηκε οψίμως στη Μακεδονία, αλλά προϋπήρχε εκεί. Ο Αριστοτέλης δίδαξε τον Αλέξανδρο στην Αττική γλώσσα. Πλήθος ονομάτων της γλώσσας των αρχαίων Μακεδόνων (Φίλιππος, Αλέξανδρος, Αλκέτας, Ηφαιστίων, κλπ). όπως και ονόματα πόλεων είναι ελληνικά. Αργότερα, η δωρικής προέλευσης γλώσσα των Μακεδόνων αντικα-

ταστάθηκε από την “Αττική γλώσσα” και οψίμως από την “Κοινή ελληνική”. Επομένως η σλαβική διάλεκτος που ομιλούν οι Σκοπιανοί δεν έχει καμία σχέση με την γλώσσα των αρχαίων Μακεδόνων η οποία ήταν η Ελληνική.

Κατά την διάρκεια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, στην περιοχή της ιστορικής Μακεδονίας και στις γύρω περιοχές υπήρχαν σλαβόφωνοι, οι περισσότεροι από αυτούς με Ελληνική εθνική συνείδηση· προκειμένου να διακρίνεται η Ελληνική που ομιλείτο στην περιοχή από τα σλαβικά ιδιώματα, τα δεύτερα αποκαλούνταν «ντόπια» ή είχαν άλλες ονομασίες ανάλογα με την περιοχή. Τα ντόπια περιείχαν ένα συνονθύλευμα λέξεων που προέρχονταν από τους διάφορους λαούς που ζούσαν στην ιστορική Μακεδονία και τις γύρω περιοχές· όσο κάποιος πλησίαζε προς την Βουλγαρία, τόσο πιο πολύ βουλγάρικο γινόταν το ιδίωμα. Η ύπαρξη αυτών των σλαβικών διαλέκτων φυσικά και δεν συνεπάγεται την ύπαρξη Μακεδονικής γλώσσας. Επί πλέον, η γλώσσα που μιλούν οι Σκοπιανοί είναι αυτή που επεβλήθη αργότερα από τον Τίτο. Το 1945 ο Τίτο επέβαλε (με την προσεκτικά επιλεγμένη από τον ίδιο συνεισφορά του γλωσσολόγου, ποιητή και συγγραφέα Blaze Koneski) μια σύνθετη γλώσσα στην περιοχή της Βαρντάρσκα. Συγκεκριμένα, η φιλολογική ομάδα του Koneski προσέθεσε λόγια σερβικά στοιχεία στη βουλγαρική διάλεκτο που μιλούσαν οι σλαβόφωνοι στη νότια Γιουγκοσλαβία και δημιούργησαν μια νέα Βουλγαροσερβική γλώσσα. Αυτή τη σλαβική γλώσσα θέλουν οι πολιτικοί των Σκοπίων να την καθιερώσουν ως “Μακεδονική”, και αυτό έγινε δεκτό από την παρούσα κυβέρνηση με την Συμφωνία των Πρεσπών!

Όσο για την υποτιθέμενη αναγνώριση της γλώσσας των Σκοπίων ως Μακεδονική από τον ΟΗΕ και επομένως και από την Ελλάδα, πρόκειται απλά για μία ακόμη διαστρέβλωση. Όπως διευκρίνησε ο κ. Μπαμπινιώτης, «Στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών που έγινε το 1977 στην Αθήνα το θέμα που συζητήθηκε για όλες τις χώρες που δεν χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο ήταν ένα και μόνο: πώς θα προχωρήσουν οι χώρες αυτές για λόγους τυποποίησης (standardization) των γεωγραφικών ονομάτων τους σε μεταγραμματισμό (transliteration) των γεωγραφικών ονομάτων με λατινικά γράμματα, βάσει συστημάτων μεταγραμματισμού που θα πρότειναν οι ίδιες οι χώρες» (<http://www.skai.gr/mobile/article?aid=375378> ,<http://infognomonpolitics.blogspot.com/2019/01/1977.html>). Αν είχε υπάρξει αναγνώριση Μακεδονικής γλώσσας στην συνδιάσκεψη αυτή του ΟΗΕ, όπως υποστηρίζει η κυβέρνηση Τσίπρα, τότε όλες οι χώρες που δεν χρησιμοποιούν Λατινικό

αλφάβητο, επομένως και η Βουλγαρία, θα είχε συμφωνήσει. Είναι γνωστό όμως πως η Βουλγαρία ποτέ δεν ανεγνώρισε Μακεδονική γλώσσα ή αλφάβητο, καθώς θεωρεί την γλώσσα και την εθνότητα των Σκοπιανών ουσιαστικά βουλγαρική.

Τα χειρότερα έπονται

Τώρα λοιπόν, με την Ελλάδα να συμφωνεί μετά από την μεγάλη και χωρίς ανταλλάγματα εθνική υποχώρηση εκ μέρους του πρωθυπουργού της, ο οποίος είχε υποσχεθεί προεκλογικά πως θα μας έφερνε ξανά την χαμένη μας αξιοπρέπεια, υπάρχει μία και μόνη χώρα/ένα κράτος στον κόσμο που ονομάζεται Μακεδονία (το «Βόρεια» προκαλεί μόνο προβλήματα και ούτως ή άλλως μάλλον θα «ξεχαστεί»), οι κάτοικοί της/πολίτες του «Μακεδόνες» και η γλώσσα τους «Μακεδονική». Και μετά από αυτό; Ζήσαν και οι Σκοπιανοί καλά κι εμείς καλύτερα; Δυστυχώς είναι πολλές οι ενδείξεις πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έχει «μεγαλεπήβολα σχέδια». Δήλωσε ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παπαδημούλης ότι όλη η Βόρεια Ελλάδα θα διεθνοποιηθεί, αφού θα περάσει από τη χώρα μας ο Αδριατικός Αγωγός Φυσικού Αερίου, ενώνοντας χώρες της Ανατολής με τη Δύση, και επομένως όχι μόνο είναι επόμενο το να έχουν δικαιώματα και οι Σκοπιανοί στα λιμάνια της Θεσσαλονίκης και της Καβάλας, αλλά θα πρέπει να επιτρέψουμε στους Σκοπιανούς και σε άλλους να περνούν ελεύθερα από τα εδάφη μας, καθώς όλος ο κόσμος πια ενοποιείται (<https://news.thessaloniki.gr/paradimoylis-na-moirastoyme-thessaloniki-kai-kavala-meta-skopia/#>).

Και εμείς, ο λαός, που σύμφωνα με τους ιθύνοντες είμαστε ανίκανοι να δούμε το συμφέρον μας, ρωτάμε, ποια είναι τα οφέλη για την Ελλάδα από αυτές τις παραχωρήσεις; Ποια είναι τα ανταλλάγματα; Ή μήπως η κυβέρνηση θα μας δώσει μαθήματα ηθικής, ότι στη ζωή πρέπει να δίνουμε, χωρίς να περιμένουμε αντάλλαγμα (όλα τα έχουμε ακούσει από τους αντιπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί όχι και αυτό...). Αν και είναι κατάνοητό πως περικλειστές από ξηρά χώρες έχουν δικαιώματα πρόσβασης και περάσματος στην κοντινότερη θάλασσα, σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (1982), τα δικαιώματα αυτά δεν είναι απόλυτα αλλά εξαρτώνται από τις σχέσεις των εμπλεκόμενων χωρών.

Με την υποτιθέμενη θέρμανση των σχέσεων Αθήνας-Σκοπίων, η συμφωνία αναφέρεται στα δικαιώματα των Σκοπίων στις Ελληνικές θαλάσσιες ακτές, αλλά δεν επιχειρεί καν να εγγυηθεί ότι δεν θα υπάρχει σύγχυση και χάος όταν τα «Μακεδονικά» σκάφη αρχίσουν να περνούν

μέσα από την Ελλάδα μεταφέροντας «Μακεδονικά» προϊόντα, και περιφρονεί παντελώς το Διεθνές Δίκαιο (prior in tempore, potior in jure), σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα κατέχει τους τίτλους «Μακεδο-νία» και «Μακεδονικά προϊόντα» ή οτιδήποτε άλλο «Μακεδονικό», διό-τι ήταν η πρώτη που χρησιμοποίησε και εγκαθίδρυσε αυτούς τους τι-τλους επίσημα το 1912. Εάν μία χώρα επιθυμεί να χρησιμοποιήσει την ονομασία «Μακεδονία» και «Μακεδονικός», αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την ταυτόχρονη αναγνώριση ότι αυτές οι ονομασίες ανήκουν στην Ελλάδα.

Η κυβέρνηση Τσίπρα φαίνεται αποφασισμένη να βοηθήσει στα σχέδια της Γερμανίας για την προώθηση των προϊόντων της σε ανατολή και δύση μέσω πλωτών διωρύγων (Αξιός- μέχρι Μοράβα) και σιδηροδρομικών αξόνων οι οποίοι μέσω Τουρκίας θα την συνδέουν με την Κίνα, χωρίς όμως να λογαριάζει την αντίδραση της άλλης υπερδύναμης, πέραν του Ατλαντικού. Είναι σίγουρο πως οι ΗΠΑ δεν θα μείνουν αδιάφορες όταν αντιληφθούν το μονοπώλιο των αγορών σε Ευρώπη, Αφρική και Ασία εκ μέρους της Γερμανίας. Πόσο ωφέλιμη είναι επομένως για την Ελλάδα η πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση;

Ακόμη πιο ανησυχητικά είναι τα σχόλια που εκφράστηκαν από τον Γιώργο Χονδρό, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και από τον ίδιο τον πρωθυπουργό σχετικά με την επιστροφή «Σλαβομακεδόνων προσφύγων» στην Ελλάδα. Είπε ο κ. Τσίπρας: «Δεν θέλω να αναφερθώ ούτε στις 70.000 πρόσφυγες του Εμφυλίου, που το ελληνικό κράτος τούς στέρησε το δικαίωμα το 1983 να επιστρέψουν στην πατρίδα τους».

Πράγματι ο νόμος του 1982 (αρ. πρωτ. 106841/29.12.82 Γεννηματά-Σκουλαρίκη), για την επιστροφή των ανταρτών του «ΔΣΕ», του ΝΟΦ και των πολιτικών προσφύγων, αφορούσε τους «Έλληνες το γένος». Απέκλεισε αυτούς που δεν δέχονταν ότι είναι Έλληνες και είχαν πρόθεση, αν εισέρχονταν στην Ελλάδα, να συνεχίσουν να εργάζονται για την απόσχιση της Μακεδονίας. Γεγονός όμως είναι ότι παρά την απαγόρευση του νόμου, πολλές χιλιάδες έχουν επιστρέψει μετά το 1982 με ατομικές αιτήσεις επανάκτησης της Ελληνικής ιθαγένειας, εφόσον δεν υπήρχε κανένα στοιχείο αντεθνικής δράσης εκ μέρους τους. Ακόμη και ο συγγραφέας Σλαβομακεδονικών βιβλίων για τα παιδιά του Παιδομαζώματος Παύλος Κούφης επέστρεψε! Μόνο οι φανατικοί Σλαβόφρονες των Σκοπίων, που διακηρύττουν ότι είναι απόγονοι των Μακεδόνων του Μεγάλου Αλεξάνδρου και επιζητούν την «απελευθέρωση της Μακεδονίας» σαφώς αποκλείονται μέχρι στιγμής. Επομένως, σε ποιούς ακριβώς αναφέρεται ο κ. Τσίπρας και τι εννοεί όταν λέει «στην πατρίδα τους»;

Τους κινδύνους για την Ελλάδα από τέτοιες ιδέες και πολιτικές τους αναλύσαμε πρόσφατα (<https://professors-phds.com/2019/02/12/16809>).

Ο Ελληνικός λαός οφείλει να είναι και θα είναι σε εγρήγορση, ώστε αυτή η κυβέρνηση να μην καταφέρει τα τελειωτικά χτυπήματα στη χώρα μας. Οφείλουμε να κοιτάμε όχι μόνο το σήμερα και το αύριο αλλά μακροπρόθεσμα για τους κινδύνους που διατρέχει η εθνική μας ασφάλεια και η εδαφική μας ακεραιότητα μέσω δημογραφικών αλλαγών.

Η εισροή «Μακεδόνων» (όταν ανοίξουν τα σύνορα μόλις μπει η «Βόρεια Μακεδονία» στη ΕΕ) που θα έχουν δικαιώματα σε «Μακεδονική» γλώσσα και παιδεία, καθώς και δικαιώματα σε «Μακεδονική» εκκλησία και καλλιέργειας και άσκησης της άυλης πολιτιστικής τους κληρονομιάς, θα δημιουργήσει με νόμιμο τρόπο δημογραφικό και πολιτιστικό χάος στη βόρεια Ελλάδα, μέσα σε μια ή δυό γενιές, με αποτέλεσμα όχι μόνο την αλλοίωση της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς των Μακεδόνων Ελλήνων, αλλά και την δημιουργία ενός εκτός ελέγχου πληθυσμού από μη-Έλληνες «Μακεδόνες» (ειδικά εκείνους που ονειρεύονται την «Ενωμένη Μακεδονία»), οι οποίοι θα ζητούν αρχικά αυτονομία και στη συνέχεια ένωση με τη χώρα που η Συμφωνία των Πρεσπών ονόμασε Βόρεια Μακεδονία. Κάτι ανάλογο με αυτό που συνέβει στο Κόσοβο με τους Αλβανούς (κάποτε ήταν περισσότεροι οι Σέρβοι). Τότε οι Έλληνες «Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα...» θα είναι αργά για να προσμένουν κάποιο θάμα!

Εκ μέρους του Διεθνούς Συνδέσμου Ελληνισμού* (International Hellenic Association).

*Ο Διεθνής Σύνδεσμος Ελληνισμού (International Hellenic Association – IHA www.professors-PhDs.com) είναι ένας μη κερδοσκοπικός, μη κομματικός οργανισμός, δηλωμένος στην πολιτεία του Delaware στις ΗΠΑ. Τα μέλη του, ανά τον κόσμο, προέρχονται κυρίως από τον ακαδημαϊκό χώρο. Εκτός από τους ακαδημαϊκούς, στα μέλη του IHA συμπεριλαμβάνονται πρώην διπλωμάτες, αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων, κρατικοί λειτουργοί, δημοσιογράφοι, επιχειρηματίες, επιστήμονες και άλλα διαπρεπή πρόσωπα της ελληνικής κοινωνίας. Ο σκοπός του IHA είναι να ενώσει τον ελληνισμό και να βοηθήσει την Ελλάδα μέσω των επιτροπών του σε θέματα εθνικής και πολιτισμικής φύσεως.

February 20, 2019 Capt. E.N.Rigos

ΠΗΓΗ: INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION